

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08042024-7286

Volume: 8

Issue: 4

Month: April

Year: 2024

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 11.01.2024

Accepted: 13.03.2024

Published: 01.04.2024

Citation:

Swaminathan, S., &
Srividya, A. (2024).
Development of
the Veena. *Shanlax
International Journal
of Tamil Research*, 8(4),
104–108.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i4.7286](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i4.7286)

*Corresponding Author:

swaminathanveenai@
gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Development of the Veena

S. Swaminathan

Research Scholar, Tamilnadu Government Music College
Thiruvaiyaru, Tamil Nadu, India

 <https://orcid.org/0009-0003-3379-5380>

A. Srividya

Associate Professor, Tamilnadu Government Music College
Thiruvaiyaru, Tamil Nadu, India

Abstract

In the 64 Ayakalas, music is regarded as one of the fine arts. It has the power to harmonize. Music has caste and religion. There is no racial discrimination. It has the power to unite people of all religions. Music has been integral to human life since the beginning of the world. That is, man travels as a lullaby at birth and with the way of life, child songs, ritual songs, business songs, love songs, philosophical songs, devotional songs and finally lamentations. Musical instruments have been instrumental in the development of this distinct musical art. There are innumerable instruments in South Indian music. These instruments are classified as nerve instruments, leather instruments, wind instruments and metal instruments. All these instruments have evolved over time in terms of their shape and readability. One of the stringed instruments, the Veena, which has a divine significance, has also undergone many stages of development even today. This article is presented under the heading "Development of the Veena".

Keywords: *Fine Art, Veena, Music, Musical Instruments, String Instrument, Leather Instrument, Wind Instrument, Metal Instrument*

References

1. Veena. N Srinivasan First Edition 1999 – Saraswati Mahal
2. Dr. A.Sri Vidya, Yazhin Parinama Valarchi, Vanitha Publications.

வீணையின் வளர்ச்சி நிலை

எஸ். சுவாமிநாதன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரி, திருவையாறு

முனைவர் அ. ஸ்ரீவித்யா

இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரி, திருவையாறு

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஆயக்கலைகள் அறுபத்துநான்கில், இசைக்கலை என்பது நுண்கலைகளுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. இசையவைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டது. இசைக்கு ஜாதி, மதம், இன பேதம் கிடையாது. எல்லா மதத்தினரையும் ஒன்றிணைக்கும் பேராற்றல் கொண்டது. உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இசைக் கலையானது மனித வாழ்வோடு இணைந்து வருகிறது. அதாவது மனிதன் பிறப்பில் தாலாட்டாகவும், வாழ்வியல் நெறியோடு குழந்தை பாடல்கள், சடங்குப் பாடல்கள், தொழில் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள் நிறைவாக ஓப்பாரி பாடல்களோடு பயணிக்கிறது. இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற இசைக்கலை வளர்ச்சிக்கு உற்றதுணையாக இருந்து வருவது இசைக்கருவிகளாகும். தென்னிந்திய இசையில் இசைக்கருவிகள் எண்ணற்றவையாகும். இக்கருவிகள் நரம்புக்கருவி, தோல்கருவி, காற்றுக்கருவி மற்றும் உலோகக் கருவி என மனிதனால் பாசுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கருவிகள் யாவும் காலத்திற்கேற்ப பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளை உருவத்திலும், வாசிப்பு தன்மையிலும் பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. அவ்வகையில் நரம்புக் கருவிகளில் ஒன்றான தெவ்வீகச் சிறப்பினைப் பெற்ற வீணை இன்றளவும் பல வளர்ச்சி நிலைகளைப் பெற்று விளங்குகிறது. அவ்வகையில் இக்கட்டுரை “வீணையின் வளர்ச்சி நிலை” என்ற தலைப்பினில் விரிந்துள்ளது.

முக்கியச் சொற்கள்: நுண்கலை, வீணை, இசை, இசைக்கருவிகள், நரம்புக்கருவி, தோல்கருவி, காற்றுக்கருவி, உலோகக்கருவி

யாழின் பரிணாம வளர்ச்சி

பண்டையக் காலத்தில் வேட்டையாடுவதனைத் தன் தொழிலாகக் கொண்ட மனிதன் வில்லில் நாணேற்றி தொடுக்கும் போது அதிலிருந்து எழும் ஓசையினைக் கேட்டு வில் போன்ற அமைப்பினையுடைய நரம்புக் கருவி ஒன்றை உருவாக்கினான். அதுவே “வில்யாழ்” ஆகும். இந்த யாழ்க் கருவியே முதன்முதலில் தோன்றிய நரம்புக் கருவியாகும். இதன் வளர்ச்சி நிலையாகப் பல்வேறு யாழ்க் கருவிகள் தோன்றின. அவற்றில் செங்கோட்டு யாழின் பரிணாம

வளர்ச்சி நிலையாகத் தற்கால வீணை இசைக் கருவி காணப்படுகிறது.

சங்க நூல்களில் யாழின் உறுப்புக்களாக பத்தர், போர்வை, யாப்பு, வறுவாய், திவவு, ஆணி, புரிநரம்பு, வணர், கவைகடை, தந்திரிகரம், உந்தி போன்றவை கூறப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் இந்த உறுப்புக்களோடு ஒற்றுறுப்பு, தகைப்பு, மாடகம் ஆகிய உறுப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றினை நோக்கும்போது அவை வீணையின் உறுப்புக்கள் போன்று காணப்படுவதனை அறிகிறோம்.

வீணை

தந்தி வாத்தியங்களில் பெருமை வாய்ந்ததாகவும், சிறப்பானதாகவும், தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் கருதப்படுவது வீணை இசைக் கருவியாகும். இந்தியப் பாரம்பரிய சங்கீதத்தின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் இசைக்கருவியாகும். சரஸ்வதி, தட்சிணாமூர்த்தி, தும்புரு, நாரதர், ஆஞ்சநேயர் ஆகிய தெய்வங்களால் இசைக்கக்கூடிய மேன்மை பெற்றதாகும். இசைக் கருவிகளின் அரசியாக வீணை போற்றப்படுகிறது.

தற்பொழுதுள்ள வீணையின் அமைப்பு முந்நாறு வருடங்களாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இது சரஸ்வதி வீணை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வீணையினைத் தஞ்சையை ஆண்ட ரகுநாத நாயக்கர் காலத்தில் அவைக் கலைஞராக இருந்த கோவிந்த தீட்சிதர் என்பவர் வடிவமைத்தார். இவ்வீணை 24 மெட்டுக்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. இது தஞ்சாவூர் வீணை என்றும் ரகுநாத வீணை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வேறு எந்தவாத்தியத்திலும் இல்லாத சிறப்பு அம்சமாக ஸ்வரம், தாளம், இராகம் ஆகிய மூன்றும் வீணையில் அடங்கியுள்ளன. தஞ்சாவூர், மைசூர், ஆந்திராவில் உள்ள பொப்பிலி, திருவனந்தபுரம் ஆகிய இடங்களில் வீணை தயாரிக்கப்படுகிறது. இதில் கலை நுட்பங்கள் வாய்ந்ததாகத் தஞ்சாவூர் வீணை சிறந்து விளங்குகிறது.

கர்நாடக இசையில் உள்ள 22 ஸ்ருதிகளையும், கமகங்கள் அனைத்தையும் வீணையில் வாசித்துக் காட்ட முடியும். இவ்வகைச் சிறப்புகள் காணப்படுவதனாலேயே இசை வரலாற்றில் வீணை நிலைத்து வாழ்கின்றது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் முழுமையாக வீணை வடிவமைக்கப்பட்ட பிறகு பல்வேறு வாத்தியக்காரர்கள் வீணை இசைத்து கர்நாடக இசையை வளர்ச்சி அடையச் செய்து வருகின்றனர். இவர்களில் முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர் சிறந்த வீணை

இசைக்கலைஞர் ஆவார். வீணை இசையின் சிறப்பினால் அரசால் இந்திய பல்கலைக் கழகங்களிலும், இசைக் கல்லூரிகளிலும், வீணை முக்கிய சிறப்புப் பாடமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வீணையின் வளர்ச்சி நிலை

வீணை இசைக் கருவியானது கருங்காலி, பலா, தேக்கு, சந்தனம் போன்ற மரங்களினால் செய்யப்பட்டது. இவற்றில் பலாமரத்தினால் செய்யப்படும் வீணை இன்றளவும் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது.

தற்காலக் கட்டத்தில் வீணைகள் செம்மரத்தாலும் (Rosewood) செய்யப்படுகின்றன. இருப்பினும் பலா சிறந்ததென நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரே மரத்தினால் செய்யப்படும் வீணை ஏகாந்த வீணை என்றும், மூன்று பாகமாகச் செய்யப்பட்டு பொருத்தப்படும் வீணை ஓட்டு வீணை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இதன் வாசிக்கும் தந்திகள் மற்றும் தாளத் தந்திகளைச் சுருதி சேர்க்க உதவும் பிரடைகள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டன. ஆனால் தற்போதைய காலக்கட்டத்தில் பிரடைகளுக்குப் பதிலாகக் காப்பர் கம்பிளை பயன்படுத்தி அதன்மீது வீணையின் தந்திகளை அதில் சுற்றி திருகாணி மூலமாக ஸ்ருதி சேர்க்கப்படுகின்றது. இதனால் வீணை வாசிக்கும்பொழுது ஸ்ருதி மாறாமல் நீண்ட நேரம் வீணை இசைக்க ஏதுவாக உள்ளது. இருப்பினும் பிரடைகளும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஒருசிலர் பயணத்தின்பொருட்டு பிரடைகளை அகற்றி விடுகின்றனர் .

வீணையில் யாளிமுகத்திற்குப் பதில் அன்னம், மயில் போன்ற வடிவங்கள் பொருத்தப்படுகின்றன. மேலும் வீணையில் யாப்பிற்கு பதில் மரத்திலேயே குடையப் பட்டு அலங்காரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. வீணைகுடத்தின் மேல் பலகையிலேயே பல்வேறு உருவங்கள் (சரஸ்வதி, மயில், வினாயகர் போன்றவை) வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

வீணை பெரிய இசைக்கருவியாதலால் பல்வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல ஏதுவாக வீணை இசைக் கலைஞர்கள் தங்களின் வீணையினை எளிதான முறையில் வடிவமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

அம்சுகுமார் வீணை

தமிழகத்தில் புகழ் பெற்ற வீணை வித்வான்களாக சிறந்து விளங்கிய இசைக் கலைஞர்களில் மறைந்த பா. சிவக்குமார் அவர்களும் ஒருவர் ஆவார். இவர் காரைக்குடிபாணி என்ற தனித்தொரு பாணியை உருவாக்கிய காரைக்குடி சகோதரர்கள் சுப்பிரமணியஐயர், சாம்பசிவஐயர், ஆகியோரிடம் வீணை பயின்று, பின்னர் ரங்கநாயகி ராஜகோபாலன் அவர்களிடமும் வீணை பயின்றவர் ஆவார். சித்ர வீணையின் மீது இவர் கொண்ட ஆர்வத்தால் ரவிக்கிரன் அவர்களிடம் சித்ரவீணையின் நுட்பங்களை அறிந்து அதனை வீணையில் வாசிப்பதிலும் தேர்ச்சிப் பெற்றவராவார். இவர் திருச்சி வானொலி நிலைய இசைக் கலைஞருமாவார். இவர் தன்னுடைய வீணையினை விமானங்களில் எடுத்து செல்வதற்கு ஏதுவாக வீணையின் நீளம், அகலம், அதன் எடையைக் குறைத்து தஞ்சாவூர் வீணை ஆசாரி திரு.மகாலிங்கம் அவர்களது உறுதுணையுடன் வடிவமைத்தார். பொதுவாக வீணையின் மொத்த எடை 9 கிலோ ஆகும். ஆனால் இவர் வடிவமைத்த வீணையின் எடை 4 கிலோ மட்டுமே உள்ளதாகும். இதற்கு அம்சுகுமார் வீணை என்றும் பெயரிட்டார். ஏனெனில் இவரின் வீணையில் யாளிமுகத்திற்குப் பதிலாக அன்னவடிவமைப்பு காணப்படும்.

இந்த வீணையானது தட்பவெப்ப நிலையின் காரணமாக ஏகாந்த வீணையாக உருவாக்கப்பட்டதாகும். வாசிப்பதில் கமக முறைகளைத் துரிதமாகக் கையாள பஞ்சமத்திலிருந்து மேல் ஷட்ஜம் வரை

இழுத்து கமகம் கொடுத்து இசைப்பதற்கு ஏற்றாற்போல் மெட்டின் அகலம் 2.75 அளவிற்கு வீணையின் தண்டி பகுதி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. சில ஸ்வரங்கள் வாசிப்பதற்கு ஏதுவாக பிரடைப் பெட்டிகள் இல்லாமல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. சீழ்நோக்கிய சுரைக்காய் அதன் மீது கைகள் படாத வகையில் மேல் நோக்கிய அன்னப்பறவை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக மேல் நோக்கியவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ள வீணை தெய்வங்கள் இசைப்பதாகவும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும்கூறப்படுகிறது. சித்ரவீணை மீது இவர் கொண்ட ஆர்வத்தால் சரஸ்வதி வீணையிலேயே சித்ரவீணை அதாவது கோட்டு வாத்தியம் போல 11 தந்திகளைக் அமைத்து ஹிந்துஸ்தானிபாணியில் வாசித்து இசைத்தட்டு வெளியிட்டுள்ளார். சித்ர வீணையின் நுட்பங்களை வீணையில் வாசிப்பதிலும் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்றவர் ஆவார்.

ரேடல் வீணை

சரஸ்வதி வீணையை மாற்றம் செய்தவகையில் ரேடல் நிறுவனம் மெழுகின் மீதுமெட்டுக்கள் அல்லாமல் திருகு ஆணிகளை கொண்டு மெட்டுக்களை அமைத்துச் சுரைக்காய் குடம் எனும் இரண்டு பாகங்களில் ஒன்றில் ஸ்ருதிபெட்டியையும், மற்றொன்றில் ஒலிப் பெருக்கியையும் பொருத்தி வடிவமைத்துள்ளனர். இந்த வீணையை நிர்மலா ராஜசேகர் சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் திருவையாற்றில் வாசித்துக் காட்டினார். இவர் இந்த வீணையைக் கொண்டு பெங்களூரில் ரேடல் நிறுவனத்தினர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க முழு இசை நிகழ்ச்சியை நடத்திக் கொடுத்துள்ளார். தற்பொழுது இந்த வீணையினை பல இசைக் கலைஞர்கள் இசைத்து வருகின்றனர்.

போர்ட்பிள் வீணை

இவ்வீணையில் குடம், சுரைக்காய், யாளிமுகம் போன்றவை தனித்தனியாக காணப்படும். இசைக்கும் முன்னர் இவற்றினை ஒன்றாக இணைத்துக்கொண்டு வாசிப்பர். இதனால் இவ்வீணையினை பல்வேறு நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல எளிதாக உள்ளது. இவ்வீணை ரேவதி கிருஷ்ணன், ஜெயந்திகுமரேஷ் போன்ற பிரபல இசைக் கலைகளுர்களால் இசைக் கப்பட்டு வருகிறது.

மதுரவீணை

இவ்வீணையின் குட அமைப்பானது நீள்வடிவில் அமைக்கப்படுகிறது. அதன் உட்பகுதியிலேயே ஒலிப்பெருக்கி பொருத்தப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மன் நரம்புகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்

சுரைக்காய் பகுதி முக்கோண வடிவில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

யாழின் வளர்ச்சி நிலையான வீணையும் தன்னகத்தே பலமாறுதல்களை பெற்றுக் கொண்டு தான் வருகிறது. தற்காலத்தில் வீணையானது எடுத்துச் செல்வதற்கு எளிதாக, வீணையின் ஒலி நன்கு ஒலிப்பதற்காக அதிநவீன தொழில்நுட்ப ஒலிப்பெருக்கிகள் எனப் பல நிலைகளில் வளர்ச்சி நிலைபெற்றுள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. என் ஸ்ரீ நிவாசன், வீணை. 1999 சரசுவதி மகால்
2. யாழின் பரிணாம வளர்ச்சி, அ.ஸ்ரீ வித்யா, வனிதா பதிப்பகம்